

Mededelingen van de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging

PERSONALIA

In de vacature van prof. dr. G. Houtzagers, is te Wageningen benoemd tot hoogleraar in de Houtteelt en de bosbescherming van de gematigde luchtstreek aan de Landbouwhogeschool, dr. G. Hellinga, sedert 1 februari 1956 ingenieur bij het Bosbouwproefstation T.N.O. (sedert 25 maart 1957 Stichting Bosbouwproefstation „De Dorschkamp”), belast met de selectie en de veredeling van bosbomen.

Professor Hellinga volgde, na zijn H.B.S.-opleiding en militaire dienst, de Middelbare Koloniale Landbouwschool te Deventer, waarna hij in 1931, daar hij door de toen heersende malaise niet dadelijk emplooi kon vinden in de tropische culturen, de studie aan de Landbouwhogeschool in Wageningen, richting tropische bosbouw aanvatte. Hij behaalde in januari 1936 het ingenieursdiploma met lof. In juli 1937 promoveerde hij op een dissertatie „Heteroauxin und Polarität, morphologische und elektrische, bei *Coleus*-stecklingen”. Op 1 oktober 1937 werd hij bij de dienst van het Boswezen op het Bosbouwproefstation te Buitenzorg geplaatst. Op 1 maart 1941 werd hij houtvester te Balapoelang, totdat hij in militaire dienst werd opgeroepen in december van dat jaar. Na de oorlog werd hij in maart 1946 opperhoutvester op Nieuw-Guinea, totdat hij in september 1949 op het Bosbouwproefstation terugkeerde als hoofd van de afdeling physiologie en exoten en de afdeling sylvicultuur, waarna hij in december 1950 directeur werd. In augustus 1951 werd hij hoogleraar in de houtteelt aan de Landbouwfaculteit en kwam in augustus 1955 met verlof naar Nederland.

Dr. F. E. Essed, wetenschappelijk ambtenaar bij de afdeling Bewerking Waarnemingsuitkomsten T.N.O. te Wageningen keerde naar het Boswezen in Suriname terug.

Bij het Staatsbosbeheer vonden de navolgende mutaties plaats. Bij de afdeling Landschapsverzorging werd in vaste dienst benoemd de ingenieur P. Leentvaar te Utrecht en als ingenieur bij het bosbouwconsulentenschap voor Noordbrabant ir. F. M. Maas. Bij de afdeling Natuurbescherming werd benoemd de ingenieur E. Stapelveld en geplaatst bij het bosbouwconsulentenschap voor Overijssel te Zwolle; als adjunct-ingenieur werd benoemd ir. P. W. Ruige te Utrecht; de ingenieur ir. A. Bakker werd overgeplaatst van Utrecht naar het bosbouwconsulentenschap voor Gelderland te Arnhem. De hoofd ingenieur jhr. ir. J. E. M. van Nispen tot Pannerden werd van Utrecht overgeplaatst naar het bosbouwconsulentenschap voor Noordbrabant.

Als ingenieur in vaste dienst werd bij het Rijksinstituut voor Veldbiologisch Onderzoek ten behoeve van het Natuurbehoud (R.I.V.O.N.) aangesteld dr. A. van Wijngaarden.

CONTRIBUTIE 1958

De penningmeester verzoekt de leden de contributie over 1958 te willen overschrijven, ter besparing van de moeite voor hem en de kosten voor U aan de inning verbonden, op postrekening 90 84 88, kantoor Arnhem, ten name van de Penningmeester van de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging, tot een bedrag van f 20, eventueel verhoogd met f 2,50 voor de Studiekring.

ADRESVERANDERINGEN

Ir. A. Coops verhuisde van Ochten naar Breda, Burgemeester de Manlaan 99 ; Dr. F. E. Essed van Wageningen naar Paramaribo, p/a P. Wevers, Postbox 743 ; Ir. W. Rolvink te Arnhem van de Lawick van Pabststraat naar Bovenbrugstraat 8 ; Ir. D. Sikkel te Zwolle van de Wipstrikkerallee naar Schuurmanstraat 109 en de Wageningse Studenten Bosbouw Vereniging te Wageningen verplaatste het secretariaat van het Emmapark naar Hamelakkerlaan 46.

Mededelingen van het Boswezen, de Houtteelt en de Jacht

KOSTEN BOSBRANDWEER GEMEENTELIJKE AANGELEGENHEID

De afdeling voorlichting van het Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening bericht naar aanleiding van de memorie van antwoord op de Landbouwbegroting 1958 aan de Tweede Kamer, dat de vermindering van het subsidie voor de bosbrandweer in de eerste plaats een gevolg is van de noodzakelijke beperking van de Rijksuitgaven. Hij is overigens van oordeel, dat de kosten van de bosbrandweer in de eerste plaats door de gemeenten moeten worden gedragen. Een bescheiden bijdrage van de Rijksoverheid kan, gezien de algemene betekenis van ons bosbezit, naar zijn mening in het algemeen en zeker in bijzondere gevallen verantwoord worden geacht. Om laatstgenoemde reden is enkele jaren geleden het subsidie verhoogd ten einde de bosbrandweerorganisaties in het zuiden van ons land te helpen opbouwen.

In de loop der jaren zijn op verschillende plaatsen in ons land regionale bosbrandweerorganisaties gevormd, waarin de gemeenten, de bedrijfsgenoten en deskundigen op het gebied van bosbrandbestrijding samenwerken. Deze vorm, die in de praktijk goed voldoet, is gekozen omdat de bestrijding van bos- en heidebranden niet gebonden mag zijn aan gemeentegrenzen en een goed functionerend alarmeringssysteem slechts mogelijk is door een net van brandtorens in samenwerking tussen verscheidene gemeenten en andere instanties.

GEEN SUBSIDIES MEER VOOR HAKHOUDERVORMING

De afdeling voorlichting van het ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening bericht naar aanleiding van de memorie van antwoord op de Landbouwbegroting 1958 aan de Tweede Kamer, dat het, in verband met de zorgelijke positie van 's lands financiën, in het voornemen ligt de uitgaven voor het omzetten van hakhout in opgaand bos te beperken. Sedert enige tijd werden voor dit doel reeds geen subsidies meer toegezegd.

Tot zover dit bericht. Dit is dus wel een grote tegenvaller voor de bosbouw.